

[Socialministeren.]

og ikke lade mig bære Byrderne af deres Undladelsessynder.

Derefter gik den ærede Ordfører over til Detailerne i Lovforslaget om Statstilskud til Kommunerne, som vilde have tiltalt ham, hvis det kun havde indeholdt en Paragraf, der hed, at den Hjælp, som det offentlige udredede, ikke skulde have Fattighjælps Virkninger; det var den ærede Ordfører en Tilhænger af: en saadan Paragraf. Derimod var han imod Tilskuddene. Jeg er bange for, at hvis vi ikke gaar med til Tilskuddene, bliver der ikke stor Brug for den første Paragraf om, at Hjælpen ingen Fattighjælps Virkninger skal have, for saa bliver der ingen Penge til at give Hjælp for. Derfor har jeg været saa forsigtig at sætte nogle ekstra Paragraffer ind, der ogsaa rummede Muligheder for at yde Hjælp.

Den ærede Ordfører spurgte dernæst om, hvorledes § 2 b i Lovforslaget om Statstilskud til Kommunerne skulde forstaaes, naar der var Tale om at yde Hjælp til „arbejdsløse, der uden at være Medlemmer af statsanerkendte Arbejdsløshedskasser normalt søger deres Udkomme ved Lønarbejde, og som er indtegnet som ledige ved et offentligt Arbejdsanvisningskontor“.

Den ærede Ordfører spurgte, om denne Bestemmelse ogsaa kom Landmænd, Forretningsfolk, Lærere o. s. v. til gode. Nej, det gør den ikke; de kan ikke betragtes som Lønarbejdere, og hvis de skal have Støtte, skal det altsaa ske gennem Krise-lovgivning af anden Art, saaledes som der ogsaa foreløbigt foregaar Forhandlinger om med Hensyn til baade Landmænd og Fiskere, eventuelt ogsaa Haandværkere.

Den næste Indvending fra den ærede Ordførers Side gik ud paa, at Skønnet her efter denne Lov fra Kommunernes Side vilde blive det rene Fattighjælpskøn. Det er ikke rigtigt. Der staar udtrykkeligt, at Kommunalbestyrelsen fastsætter Understøttelsens Størrelse i det enkelte Tilfælde, dels under Hensyn til vedkommendes Forsørgerpligter, dels under Hensyn til de Bestræbelser, vedkommende selv har lagt for Dagen for at sikre sig i Tilfælde af Sygdom, Arbejdsløshed m. v. Hvis den ærede Ordfører, der jo ikke altid naar et Forslag helt igennem, hvad der ikke er noget at sige til, naar han ønsker, at Forslaget kun skal bestaa af een Paragraf, havde læst §§ 4 og 5, vilde han have set, at dette Lovforslag er bygget paa et helt andet Grundlag end Fattigloven, idet der er Tale om særlige Skemaer, særlige Udbetalingsreg-

ler og Kontrolregler, netop for at opnaa, hvad man altid har søgt ved den Slags Love, at de administreres efter en vis fast Form i Modsætning til Fattighjælpen, der ydes den enkelte efter et rent personligt Skøn over hans Forhold.

Endelig klagede den ærede Ordfører over de strenge Opholdsbestemmelser i § 4 og spurgte mig udtrykkelig, om den arbejdsløse, der ikke havde boet tre Maaneder i en Kommune, men var tilflyttet fra en anden, enten kunde faa Hjælp fra den fraflyttede Kommune eller helt var udelukket fra at faa Hjælp. Han kan ikke faa Hjælp fra den fraflyttede Kommune, man har ikke Lov til efter dansk Forsørgelseslovgivning at hjælpe hverken til at flytte til en ny Kommune eller hjælpe dem, der er tilflyttet en ny Kommune. Den paagældende kan faa Hjælp efter den almindelige Forsørgelseslovgivning, efter Hjelpekasse-loven, hvis han ikke falder ind under denne Lov og Hjelpekassebestyrelsen paa Stedet i øvrigt skønner, at han er værdig trængende og opfylder de Betingelser, Hjelpekasseloven stiller. Derimod har han ikke Krav paa at erholde Hjælp efter disse Bestemmelser om Hjælp til arbejdsløse. Jeg tror, at den ærede Ordfører med sit Kendskab til Forholdene i øvrigt vil være enig med mig i, at det vil være rimeligt overfor en Lovgivning af denne Art, hvor Staten refunderer Hjælpen med to Trediede, at begrænse Hjælpen til de egentlige faste arbejdsløse, som det er Hensigten at komme til Hjælp ad denne Vej.

Hermed tror jeg at have svaret paa de stillede Forespørgsler og i øvrigt gjort Rede for mit Syn paa de forskellige Problemer, der har været fremdraget. Jeg skal slutte med at udtale det Haab, at den forholdsvis velvillige Stemning, der har gjort sig gældende ogsaa overfor det saglige fra de ærede Oppositionsordføreres Side, maa føre til, at vi nu endelig naar til et Resultat, et Resultat, der kan bære noget frem i Tiden, en ny Arbejdsløshedsløst Lov med tilhørende Krisekasseordning og en midlertidig ekstraordinær Arbejdsløshedsløst Lovgivning, der kan bære gennem indeværende meget vanskelige Finansaar.

Einer Jensen: Jeg skal ikke forlænge Diskussionen. Jeg er enig i, at det, det nu gælder om, er at komme til Forhandling i Udvalg og saa hurtigt som muligt naa til et Resultat, saaledes at de, der venter paa et Resultat af Forhandlingerne, snarest muligt kan faa det. Jeg maa sige, at hvis vi skal vente paa det ærede Medlem Hr. Geert-